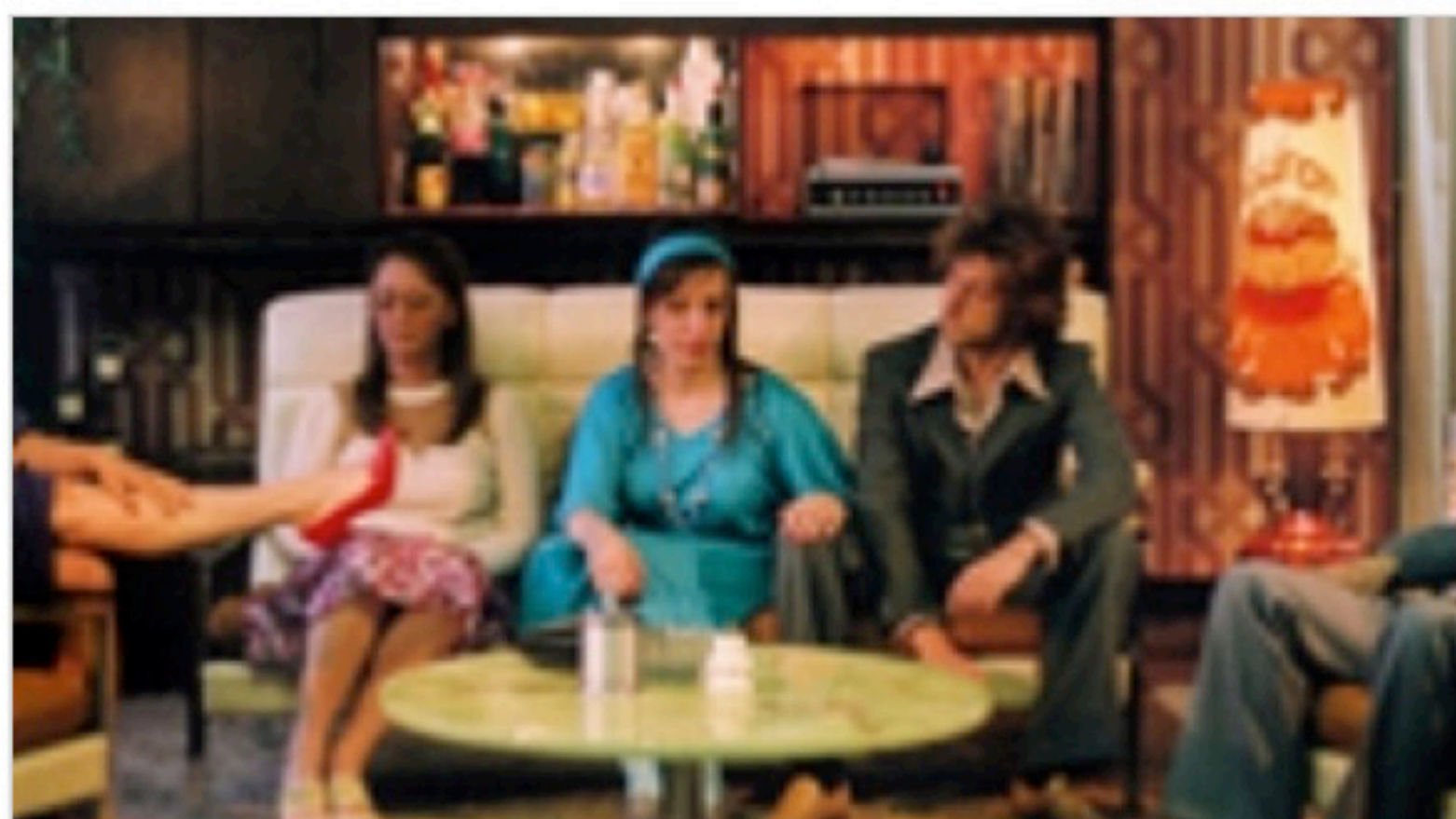

Abigail's Party

Bring back the seventies

Nippend van een kopje thee, bescheiden beetje happend uit cucumber sandwiches zonder ook maar een kruimel te morsen, domineert ze het gesprek. Driehonderd onzinnige woorden per minuut uitkramend, haalt ze haar neus op voor het bloemenperk van de buren. Zich niet realiserend dat die buren ook aan tafel zitten, presenteert ze zelfgemaakte pralines terwijl ze haar verachting voor de gasten met het laagste gemiddelde inkomen probeert te verbergen achter een Colgatesmile.

Het zou de perfecte beschrijving van Hyacinth Bucket – pardon my French: Boucquet – kunnen zijn. Maar wie had ooit durven denken dat er nog een personage bestond dat de schone schijn van deze leading lady der burgertrutten kan evenaren? Maak kennis met Beverly, de ster uit het toneelstuk 'Abigail's Party' van Mike Leigh. Deze would-be vamp vult haar leven in met het organiseren van party's en het tiranniseren van haar echtgenoot Laurence, een vastgoedmakelaar die best in schoenen zou kunnen doen. De brave man ligt namelijk niet zomaar onder de sloef van zijn zelfverklaarde diva, maar eerder onder de gehele Brantanoketen. Vanavond moet hij mee opdraven in haar nieuwste sociale uiting van egotripperij: een cocktailavond, zogezegd ter ere van de nieuwe buren. De kaasblokjes met opzichtige prikkers worden bovengehaald, de porto ingeschonken en de kussens opgeklopt. Sfeer moet er zijn! En allemachtig, die is er.

Alle trucs worden uit de kast gehaald om het publiek mee te sleuren in het keurige universum van Beverly. De dame is immers een vrouw van de seventies en Tristero heeft kosten noch moeite gespaard om het publiek terug te flitsen naar dat era van de slechte smaak, eveneens de periode waarin Leigh zijn komedie schreef. Grotteske meubels en overdreven gadgets, genre knaloranje retroasbakken en kanariegele pluchen zetels, overdadig geplaatst in een kitscherige huiskamer: alles klopt tot in het kleinste detail. Debbie Travis zou er spontaan haar ogen van uitkrabben met een kalligrafeermesje. Wansmaak ten top dus, om nog maar te zwijgen van de olifantenpijpen en Demis Roussos die door de krakerige speakers knalt.

De buren, Tony en Angela, arriveren. Een even mislukte match als Beverly en Laurence, want hier zwaait de stoere macho de scepter over zijn naief vrouwtje. Met de onverwachte komst van buurvrouw Suzanne, buitengegoid door haar tienerdochter Abigail die een verjaardagsfeestje geeft, lijkt alles in huis om er een geslaagde drink van te maken. Maar naarmate de gin-tonics vloeien, ontardt de gemoedelijke sfeer in een venijnig spel tussen de buren. Beverly bespeelt Tony met haar weinig verfijnde charmes. Angela en Laurence lijken mekaar dan weer te vinden in hun gezamenlijke interesses. Hangt hier een avondje partnerruil in de lucht, gepaard met de bloei van nieuwe romances?

Welkom op CuttingEdge.be! Opmerkingen en suggesties? Altijd welkom bij onze hoofdredacteur Kevin Major!

DETAILS // THEATER

Titel: **Abigail's Party**

Auteur: **Mike Leigh**

Gezelschap: **Tristero**

Locatie: **Kaaitheater Brussel**

Cast: **Kristien De Proost, Peter Vandenbempt, Youri Dirckx, Lorenza Goos, Iris Van Cauwenbergh**

Datum opvoering: **19 Sep 2007**

WEDSTRIJDEN

Win Biffy Clyro tickets, CD's, T-shirts...

Win een maxi-single van de Foo Fighters

Win de single van A Butterfly Mind

AUDIO / VIDEO

Jan Declair interview

FOTO'S

25 jaar Vooruit (2)

X * TELEX * TELEX * TELEX * TELEX * TELEX * TEI

Kaaitheater blaast 30 kaarsjes uit !

Première 'Ronja de Roversdochter'

Jongerenweek in de Arenberg en HETPALEIS

Festivaalllaallal in Scheld'apen !

Niet heus, de koppels blijven met mekaar vloeken, net zoals het tapijt met het behang.

De machtspeletjes escaleren totdat de schone schijn niet langer volgehouden wordt. Het knusse familieportretje vertoont barsten in het glas die de lelijke aanblik van hypocrisie, afgunst en huishoudelijke miserie weten te onthullen. En de onvermijdelijke scherven? Die brengen ditmaal geen geluk.

We krijgen hier geen doldwaze 'verstand-op-nul' komedie te zien, maar ook geen zwarte humor waarin de onderhuidse, donkere sfeer een geforceerde bovenhand haalt en het lachen je verplicht moet vergaan. Nee, we krijgen hier een perfect gedoseerde komedie voorgeschoteld, waarin noch de lach noch de traan primeert, maar mekaar blijven versterken tot aan het einde. Dit is zeldzame intelligente humor met een wrang randje.

Robbie Hermans

© Cutting Edge -- 25 Sep 2007
images © L. Bernaerts